

...inte visste jag att de var livet

Det var sol, vindstilla och bara några minusgrader. Vi hade plockat fram kaffe och smörgåsar och hade det skönt i skidbacken. Det var en av de fina dagarna på sportlovet. Då säger mannen bredvid oss i backen till sin kompis:

– Ja du Evert, om en månad då börjar det bli fint.

Som om det inte var underbart just då.

VI HAR OFTA svårt att uppskatta och glädjas över livet som de är just nu. När det regnar och är småkallt säger vi:

– Tänk om man fick sol så man kunde sitta ute och njuta. Så blir det sol och värme. Då låter det:

– Nu skulle man haft semester så man verkligen kunde ta vara på det här vädret.

Semestern kommer med sol och värme.

– Tänk så mycket trevligare det hade varit om barnbarnen hade varit här, säger vi då. Lillgrabben och jag hade kunnat spela boll tillsammans på gräsmattan.

Så kommer kära släkten på besök. Solen skiner, barnbarnen leker i trädgården, det är semester. Då säger familjens överhuvud:

– Thailand. Tänk om vi kunde åka till Thailand. 27 grader i vattnet, det vore något.

Jodå, de reser till Thailand och där är toppen. Nästan. För farsan säger förstås:

– Man skulle ha vunnit en miljon på lotto. Då hade jag haft råd att bjuda på ett och annat mina vänner.

Undret sker. Han vinner en miljon, fast på travet, men det går lika bra. Men allt är inte riktigt bra ändå.

– Ungar, säger han. Vi borde stanna här för gott. Varför tecknade jag inte en riktig pensionsförsäkring som löste ut snart. Tänk att man aldrig får vara riktigt glad.

DET ÄR LÄTT att skratta åt pappan. Han som aldrig fick nog. Han som bara såg det han saknade och inte allt fint han hade. Tyvärr är han nog en ganska vanlig typ. Vi svenskar har ju blivit fostrade att tro att den som är nöjd och tacksam nog är lite korkad. Men att tänka som pappan är bara att lura sig själv. Hela livet kommer då att kännas som det jämt fattades oss något.

Att våga vara glad trots att allt inte är

perfekt, det är frihet. Att vara tacksam över det vardagliga och lilla är nog lycka. För livet består ju till 99 procent av småsaker. Den som kan glädjas över lite har mycket att vara glad åt. Till syvende och sist är det nog min inställning mer än vädret eller plånboken, som avgör om livet är rikt eller fattigt.

”Alla dessa dagar som kom och gick, inte visste jag att de var livet.”

Robert Rungstad
etikonsult Örnsköldsvik